

погледа и вредности људи који је сачињавају. Но више од свега она зависи од принципа који су усвојени и по којима је устројена. Ти принципи се углавном схватају као организационо питање и рад на тој унутрашњој организацији и изградњи странке се сматра као изузетно значајан политички и партијски рад коме се посвећују и посебни људи у странци. По правилу на свим важним партијским скуповима (конгресима и сл) поред разматрања питања политике и стратегије странке разматрају се и њена унутрашња питања везана за њену организациону изграђеност. Познато је да су нарочито марксисти инсистирали на овом питању организације, пре свих Лењин који је исковао паролу „Организовати се“ и који је био најодговорнији за стварање бољшевичке партије. Та партија је била школски пример чврсте, монолитне и дисциплиноване странке која је у пракси грубо злоупотребљена јер се њеном кривицом диктатура пролетаријата претворила у диктатуру партије и партијског вођства. Политичке странке се углавном формирају у изборним јединицама а те јединице одговарају административној подели и поклапају се са постојећим административно-територијалним јединицама у држави. Зато су политичке странке подељене на организационе јединице, мање или веће односно шире или уже, и те јединице су организоване на територијалном принципу па је свака странка један систем тих територијалних јединица које се вертикално повезују у јединствену организацију.

У погледу организованости политичких странака, може да се разликује њихова унутрашња и спољна изградња или организација, при чему ова унутрашња обухвата разгранату мрежу организационих облика, док је ова спољна једноставнија и односи се на парламентарну групу као специфичну организацију у парламенту. Ту парламентарну групу сачињавају посланици исте странке у парламенту и она се формира ради заштите странаčkih интереса и јединственог деловања и одлучивања странаčkih посланика у парламенту. Ове парламентарне групе су по својој чврстини и дисциплини јаче и од самих странака јер су уже тело па су тако изложене и већој политичкој одговорности и чвршћим везама са странком и њеним руководством. Међу овим парламентарним групама се посебно издваја институција странаčkog бича у Великој Британији где су посланици странке дужни да се строго покоравају одлуци парламентарне групе, спроводе њену вољу да не би били изложени строгом партијском кажњавању па и искључењу из странке. Овакву чврстину, дисциплинованост парламентарне групе и њену лојалност према странци